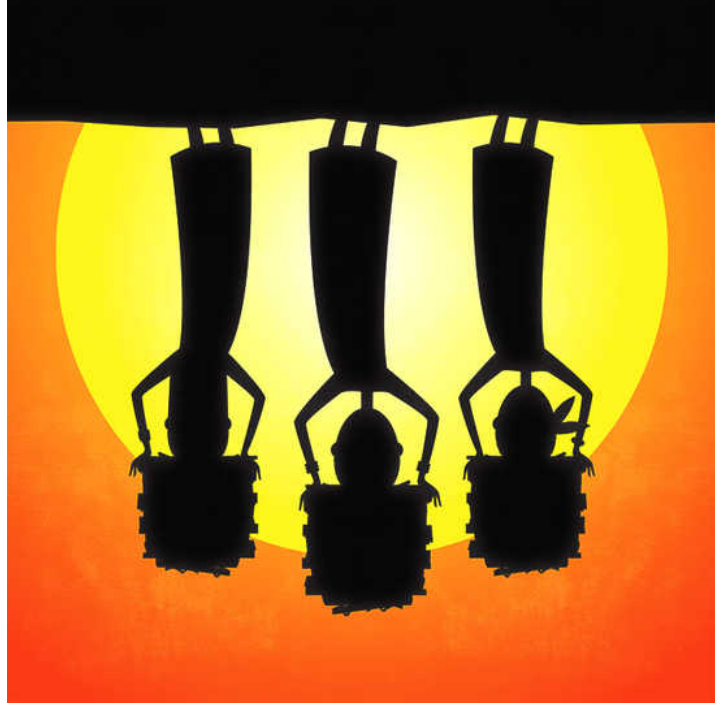

Si Nozibele at ang Talong Hibla ng Buhok

Nozibele og de tre hårstråene

Tessa Welch ✎
Wiehan de Jager 🗣️
Arlene Avila 📧
tagalog / bokmal 🗨️
nivå 3 📊

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Si Nozibele at ang Talong Hibla ng Buhok / Nozibele og de tre hårstråene

Skrevet av: Tessa Welch

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Arlene Avila (tl), Espen Stranger-

Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Noong unang panahon, may tatlong batang babae na naghanap ng panggatong.

...

For lenge, lenge siden gikk tre jenter ut for å samle ved.

Pinawisan sila dahil sa init ng araw kaya naisipan nilang
maligo sa ilog. Tuwang-tuwa sila sa paglaro,
pagtampisaw at paglangoy.

...

Det var en varm dag, så de gikk ned til elven for å
svømme. De lekte og plasket og svømte i vannet.

Saka lang naisip ng aso. Naisahan siya. Tumakbo siya
papunta sa nayon. Pero naghihintay sa kanya ang
talong kapatid na lalaki ni Nozibele. May dala silang
malalaking patpat kaya tumakas ang aso at hindi na uli
nagpakita kailanman.

...

Da skjønte hunden at Nozibele hadde lurt ham. Så han
løp og løp hele veien til landsbyen. Men der ventet
brødrene til Nozibele med store kjepper. Hunden snudde
seg og løp bort, og han har ikke blitt sett siden.

Bigla nilang naalala na malapit na gumabi. Kaya dali-dali silang bumalik sa nayon.

...

Plutselig merket de at det var blitt sent. De skyndte seg tilbake til landsbyen.

Pagbalik ng aso, hinanap niya si Nozibele. “Asan ka, Nozibele?” “Andito ako sa ilalim ng kama,” sabi ng unag hibla. “Andito ako sa likod ng pinto,” sabi ng ikalawa. “Andito ako sa kural,” sabi ng ikatlo.

...

Da hunden kom tilbake, lette han etter Nozibele. “Nozibele, hvor er du?” ropte han. “Jeg er her, under sengen”, sa det første hårstrået. “Jeg er her, bak døra”, sa det andre hårstrået. “Jeg er her, i innhegningen”, sa det tredje hårstrået.

Nung malapit na sila makarating sa bahay, kinapa ni Nozibele ang leeg niya. Naiwan pala niya sa may ilog ang kuwintasi! "Samahan niyo ako! Balik tayo dun!" nagmakaawa siya. Pero hindi pumayag ang mga kaibigan dahil malapit na gumabi.

...

Da de var nesten hjemme, la Nozibele handen på halsen. Hun hadde glemmt halsbåndeti! "Vær så snill å dra tilbake sammen med meg!" tryglet hun venninnene sine. Men venninnene hennes sa at det var for sent.

Pagkaalis ng aso, bumunot si Nozibele ng talong hibla ng buhok sa kanyang ulo. Nilagay niya ang sa sa ilalim ng kama, isa sa likod ng pinto at isa sa kural. Saka siya kumaripas ng takbo pauwi.

...

Så snart hunden var dratt, tok Nozibele tre hårstrå fra hodet sitt. Hun la ett hårstrå under sen-gen, ett bak døra, og ett i innhegningen. Så løp hun hjem så fort hun orket.

Mag-isang bumalik si Nozibele sa ilog. Nakita niya ang kuwintas at agad bumalik pauwi. Pero naabutan siya ng dilim at nawala siya dahil di nya makita ang daan.

...

Så Nozibele gikk tilbake til elven alene. Hun fant halsbåndet og skyndte seg hjem. Men hun gikk seg vill i mørket.

Araw-araw, nagluluto, naglilinis at naglalaba si Nozibele para sa aso. "Sasaglit lang ako sa mga kaibigan ko. Pagbalik ko, dapat tapos ka na maglinis, magluto at maglaba."

...

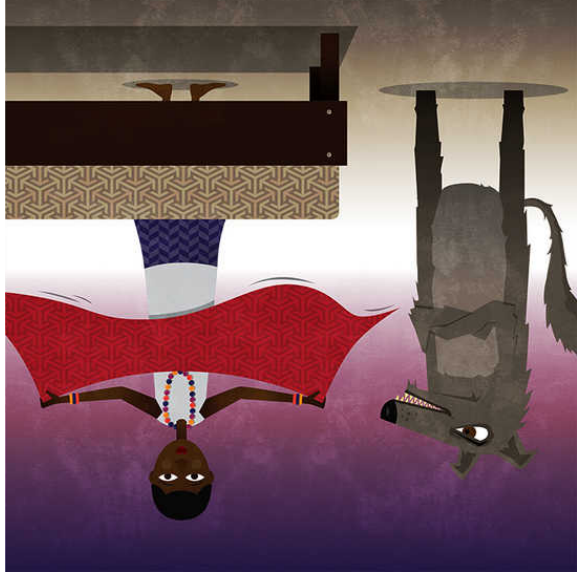
Hver dag måtte hun lage mat og feie og gjøre rent for hunden. Så en dag sa hunden: "Nozibele, i dag må jeg besøke noen venner. Fei huset, lag mat og gjør rent før jeg kommer tilbake."

Sa di kalayuan, may nakita siyang ilaw sa isang bahay. Nilapitan niya ang kubo at kumatok sa pinto.

...

I det fjærne så hun lys som kom fra en hytte. Hun løp mot hytta og banket på døra.

"Ayusin mo ang kama ko!" utos ng aso. "Hindi ko alam kung paano ayusin ang kama para sa isang aso," sagot ni Nozibele. "Kung ayaw mong ayusin ang kama ko, kakagatin kita!" banta ng aso. Kaya inayos ni Nozibele ang kama nito.

...

Da sa hunden: "Re opp sengen for meg!" Nozibele svarte: "Jeg har aldri redd opp sengen for en hund." "Re opp sengen, ellers biter jeg deg!" sa hunden. Så Nozibele hadde opp sengen.

Bumukas ang pinto at nagulat siya sa nakita. Isang asong nagsasalita! “Anong kailangan mo?” “Nawawala ako at kailangan ko ng matutuluyan,” sagot ni Nozibele. “Tuloy ka at baka kita kagatin!” sabi ng aso, kaya pumasok si Nozibele.

...

Så forundret hun ble da det var en hund som åpnet døra og sa: “Hva er det du vil?” “Jeg har gått meg vill og trenger et sted å sove”, sa Nozibele. “Kom inn, ellers biter jeg deg!” sa hunden. Så Nozibele gikk inn.

“Ipagluto mo ako!” utos ng aso. “Hindi ako marunong magluto,” sagot ni Nozibele. “Kung hindi ka magluluto, kakagatin kita!” Kaya nagluto si Nozibele ng makakain ng aso.

...

Da sa hunden: “Lag mat til meg!” “Men jeg har aldri lagd mat til en hund før”, svarte hun. “Lag mat, ellers biter jeg deg!” sa hunden. Så Nozibele lagde litt mat til hunden.